NORAKSTS
Lieta Nr.A42531108
143/AA43-1372-10/7

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2010.gada 15.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Ļ.Kušnire,
tiesneses Dz.Amerika un L.Slica,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Veselības inspekcijas pārstāvēm *O.K.* un *I.L.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kurā Veselības inspekcija *G.N.* (*/personas kods/*) piemēroja sodu par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 45.[1]panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, sakarā ar Veselības inspekcijas apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 13.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 8.oktobrī Veselības inspekcijā (turpmāk – Inspekcija) saņemts lūgums izvērtēt *J.P.* sniegtās medicīnas aprūpes kvalitāti Liepājas centrālās slimnīcas Uzņemšanas nodaļā.

Inspekcija laika posmā no 2007.gada 9.oktobra līdz 2007.gada 19.decembrim veica ekspertīzi par *J.P.* medicīnisko aprūpi.

Pamatojoties uz ekspertīzē konstatēto, 2007.gada 19.decembrī sastādīts Atzinums Nr.Ā-101/37-5-54 (turpmāk – Atzinums), kurā secināts, ka 2007.gada 2.oktobrī */amats/ G.N.*: 1) pieņēmusi pacientu un parakstījusi neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma karti; 2) nav reģistrējusi pacientu „Pacientu uzņemšanas un stacionēšanas atteikumu reģistrācijas žurnālā", kas ir Ministru Kabineta 2006.gada 4.aprīļa noteikumu Nr.265 „Ārstniecības iestāžu medicīniskās un uzskaites dokumentācijas lietvedības kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.265) pārkāpums; 3) par pacienta iestāšanos nav ziņojusi atbildīgajam dežurantam vai nodaļas vadītājam, kas ir Ārstniecības likuma 45.panta 3.punkta pārkāpums; 4) pārkāpusi Ārstniecības likuma 45.pantu, neveicot pacienta aprūpi un atlaižot pacientu mājās, kas ir arī medicīniskās aprūpes pārkāpums; 5) nav pildījusi amata aprakstā 12.1.punktā noteiktos darba pienākumus.

2008.gada 7.janvārī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols FE Nr.000526 (turpmāk – protokols) par to, ka 2007.gada 2.oktobrī *G.N.* SIA „Liepājas reģionālā slimnīca" (turpmāk – Liepājas reģionālā slimnīca)

Uzņemšanas nodaļā pieņēmusi pacientu *J.P.*, parakstījusi neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma karti, par pacienta iestāšanos nav ziņojusi atbildīgajam dežurantam vai nodaļas vadītājam, kas ir Ārstniecības likuma 45.panta 3.punkta pārkāpums, nav veikusi pacienta aprūpi un atlaidusi pacientu mājās, kas ir Ārstniecības likuma 45.panta un medicīniskās aprūpes pārkāpums. Tādējādi *G.N.* ir pārkāpusi Ārstniecības likuma 45.pantu un izdarījusi LAPK 45.[1]panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Ar Veselības inspekcijas vietnieka kontroles jautājumos Kontroles daļas vadītājas p.i. 2008.gada 7.janvāra lēmumu Nr.H29AL 000491 *G.N.* sodīta ar naudas sodu Ls 30 apmērā.

[1.1] Ar Inspekcijas vadītāja p.i. 2008.gada 28.februāra lēmumu Nr.1/5/5-1/1680 (turpmāk – Lēmums) 2008.gada 7.janvāra lēmums Nr.H29AL000491 atstāts negrozīts.

[2] 2008.gada 7.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *G.N.* (turpmāk – pieteicēja) pieteikums, kurā lūgts Lēmumu atcelt. Pieteikums pamatots ar to, ka, sastādot Atzinumu par *J.P.* medicīnisko aprūpi, nav ņemti vērā pieteicējas paskaidrojumi lietā. Nav vērtēts apstāklis, ka līdz šim pieteicēja nav bijusi disciplināri sodīta.

Rīkojums, kas nosaka kārtību par pacientu reģistrāciju Neatliekamās medicīniskās palīdzības nodaļā, izdots tikai 2007.gada 7.novembrī. Līdz ar to pieteicēja kā medicīnas māsa nevar atbildēt par pacientu reģistrācijas pārkāpumiem Neatliekamās medicīniskās palīdzības nodaļā, ja šis jautājums nebija sakārtots Liepājas reģionālā slimnīcā.

Lēmums neatbilst Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 81.panta piektās daļas prasībām.

[3] Paskaidrojumos par pieteikumu Inspekcija to noraida kā nepamatotu, pamatojoties uz turpmāk minēto.

J.P. medicīniskās aprūpes ekspertīzes procesā tika analizēta *J.P.* medicīniskā dokumentācija un saņemti paskaidrojumi no ārstniecības personām, kas bija iesaistīti konkrētā pacienta aprūpē vai kuru paskaidrojumi varēja noderēt objektīvai lietas izlemšanai.

Ar 2007.gada 21.decembra vēstuli Nr. Ā-101/37-5-54/2590 pieteicēja tika uzaicināta ierasties uz protokola sastādīšanu līdz 2008.gada 4.janvārim. Tā kā pieteicēja neieradās un nebija informējusi Inspekciju par neierašanās iemesliem, protokols sastādīts bez pieteicējas klātbūtnes.

Lēmumā pierādījumi novērtēti pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc Ārstniecības likuma, LAPK, APL tiesību normām un tiesiskās apziņas. Lēmums pieņemts, pamatojoties uz APL 81.pantu, izvērtējot administratīvā akta lietderību saskaņā ar APL 65.pantu, 66.pantu un APL un LAPK tiesību normām, kas reglamentē administratīvā akta tiesiskuma pēcpārbaudi, izdodot lēmumu par apstrīdēto administratīvo aktu, kā arī vadoties no vispārējiem tiesību principiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 13.novembra spriedumu pieteikums apmierināts, pamatojoties uz turpmāk norādīto.

[4.1] Lietā ir strīds par to, vai pieteicēja ar savu rīcību konkrētajos faktiskajos apstākļos ir izdarījusi Ārstniecības likuma 45.panta 1. un 3.punkta pārkāpumus, kā tas norādīts Lēmumā.

[4.2] No Ārstniecības likuma 45.panta pirmās daļas 1. un 3.punkta, 1.panta 12.punkta un 3.panta, secināts, ka pacienta aprūpe ir uz personu vērstu darbību kopums, ar mērķi nodrošināt un uzturēt personas veselību.

No Ārstniecības likuma 1.panta 11.punkta, secināts, ka par personu kā pacientu var būt runa tikai gadījumā, ja persona tiek ārstēta vai ir reģistrēta pie kādas no ārstniecības personām.

Tādējādi par pienākumu aprūpēt pacientu un vadīt pacienta aprūpes darbu var būt runa tikai gadījumā, ja persona ir attiecīgās ārstniecības iestādes pacients.

[4.3] No Noteikumu Nr.265 pielikumā Nr.1 noteiktā vienotā parauga Pacientu uzņemšanas un stacionēšanas atteikumu reģistrācijas žurnāla, un minēto noteikumu 31.punktā noteiktā, secināts, ka stacionārajai ārstniecības iestādei ir jānodrošina pacientu uzņemšanas vai stacionēšanas atteikumu dokumentēšana atbilstoši vienoti noteiktajai lietvedības kārtībai.

[4.4] Secināts, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicēja 2007.gada 2.oktobrī kā medicīnas māsa dežūrēja Liepājas reģionālā slimnīcas Uzņemšanas (Neatliekamās medicīniskās palīdzības) nodaļā. Tāpat lietā nav strīda par Atzinumā un Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta virsārsta paskaidrojumā norādīto, ka *J.P.* neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma karti parakstīja pieteicēja.

Tādējādi secināts, ka *J.P.* 2007.gada 2.oktobrī Ārstniecības likuma izpratnē bija uzskatāms par Liepājas reģionālās slimnīcas pacientu un Liepājas reģionālās slimnīcas ārstniecības personām bija pienākums veikt šīs personas aprūpi.

[4.5] Ārējie normatīvie akti neatklāj to pienākumu saturu, kas ārstniecības personai jāveic, aprūpējot pacientu un organizējot pacientu aprūpes darbu, šo pienākumu apjoms, saturs un pienākumu sadalījums meklējami iestādes iekšējos organizatoriskajos dokumentos.

Pārbaudot un izvērtējot lietas materiālus, secināts, ka Liepājas reģionālajā slimnīcā 2007.gada 2.oktobrī Uzņemšanas nodaļas darba organizācijas dokuments nebija. Šo faktu apliecina Inspekcijas iesniegtais paskaidrojums, kurā, cita starp, norādīts, ka 2007.gada 2.oktobrī pienākumu sadali un darba organizāciju Liepājas slimnīcā noteica šīs ārstniecības iestādes darbinieku amata apraksti.

No pieteicējas amata apraksta konstatēts, ka no amata apraksta, cita starp, izriet medicīnas māsas pienākums veikt un vadīt pacienta aprūpes darbu, tai skaitā, veikt pacienta stāvokļa novērtēšanu, plānot aprūpi saskaņā ar pacientu aprūpes prioritātēm, novērtēt pieejamos un nepieciešamos resursus pacienta vajadzību apmierināšanai, izvērtēt pacienta pamatvajadzības konkrētajā situācijā, veikt dokumentāciju katrā aprūpes procesa posmā izpildīto, nozīmēto, plānoto darbību (..).

Secināts, ka, pieņemot Lēmumu par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības un sodīšanu, to nevarēja pamatot ar Amata aprakstā

paredzēto pienākumu neizpildi, jo pieteicēja ar amata aprakstu pret parakstu iepazinusies tikai pēc notikuma – 2007.gada 16.novembrī. Tā kā lietā nav pierādījumu par to, ka pieteicēja būtu pārkāpusi vai nebūtu izpildījusi tādus pienākumus, kas viņai nepārprotami zināmi – noteikti ar amata aprakstu vai izriet no citiem iestādes darba kārtību reglamentējošiem dokumentiem, pieteicēja pie administratīvās atbildības par LAPK 45.[1]panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu saukta nepamatoti.

[4.6] Pastāvot lietā konstatētajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem un spriedumā izdarītajiem secinājumiem, atzīts, ka Lēmums ir atceļams un administratīvā lieta izbeidzama.

Balstoties uz procesuālās ekonomijas principu, tiesa nevērtēs citus procesa dalībnieku argumentus, jo konkrētajos apstākļos tie nevar mainīt tiesas izdarītos secinājumus par pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu.

[5] Par spriedumu Inspekcija iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk minēto.

[5.1] Fakts, ka pieteicēja nebija parakstījusi savu amata aprakstu pārkāpuma izdarīšanas dienā, t.i., 2007.gada 2.oktobrī, kā arī tas, ka Liepājas reģionālā slimnīca Uzņemšanas nodaļā nebija darba kārtību reglamentējošo dokumentu, neatņem ārējo normatīvo aktu tiesību aktu, konkrēti Ārstniecības likuma 45.panta, vispārsaistošo spēku attiecībā uz ārstniecības personu, kuras pienākumus tas nosaka.

Līdz ar to pieteicējai bija jāveic tie pienākumi, kuri noteikti ar ārējo normatīvo aktu un reglamentē pieteicējas profesionālo darbību un pienākumus.

[5.2] Tas, ka pieteicēja ir parakstījusies neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma kartē apliecina to, ka pieteicēja ir uzņēmusies veikt pacienta aprūpi Uzņemšanas nodaļā un veikt turpmākās darbības, lai nodrošinātu pacientam ārstu apskati – ziņot dežūrārstam par pacienta ierašanos, iekārtotu pacientu Uzņemšanas nodaļā un veikt citas darbības, kuras var traktēt kā pacienta aprūpi.

Tiesiskās sekas par paraksta uzlikšanu neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma kartē ir šī pacienta pieņemšana tās ārstniecības personas aprūpē, kura parakstās par pacienta pieņemšanu ārstniecības iestādē (savas profesionālās kompetences ietvaros – Ārstniecības likuma 45.pantā noteikto pienākumu ietvaros), jo pacienta atvešanas brīdī ārstniecības iestādē tikai šai konkrētai ārstniecības personai ir ziņas par pacienta ierašanos, tā stāvokli ierašanās brīdī.

[5.3] Pieteicēja, parakstot neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma karti, apzinājās, ka Liepājas reģiona slimnīcas Uzņemšanas nodaļā nav noteikta darba kārtība, proti, varēja paredzēt, ka nevienai citai ārstniecības personai nav noteikts sevišķs pienākums pacientu, kas atvests ar neatliekamo medicīnisko palīdzību, aprūpēt, un ka konkrēta aprūpes darbība (ziņot par pacientu Uzņemšanas nodaļas dežūrējošajam ārstam) ir kādas citas ārstniecības personas Uzņemšanas nodaļā pienākums, tādējādi radot pamatu izslēgt šo pienākumu no pieteicējas aprūpes pienākumu skaita.

[5.4] Fakts, ka Liepājas reģiona slimnīcā 2007.gada 2.oktobrī bija nesakārtota darba organizācija, nenozīmē, ka pieteicējas darbībās nav konstatējams LAPK 45.[1]panta pirmajā daļā norādītais pārkāpuma sastāvs.

[6] Pieteicēja uz tiesas sēdi neieradās. Administratīvā apgabaltiesa, pārliecinājusies, ka pieteicējai par tiesas sēdes norises vietu, datumu un laiku ir paziņots likumā noteiktajā kārtībā, nekonstatējot apstākļus, kas ir pamats atlikt lietas izskatīšanu, lietu izskatījusi bez pieteicējas.

Atbildētāja pārstāves apelācijas sūdzību tiesas sēdē uzturēja uz apelācijas sūdzībā norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieka paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa (turpmāk – apgabaltiesa) atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un apmierināma, bet pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[8] Pieteicēja pie administratīvās atbildības ir saukta un sodīta saskaņā ar LAPK 45.[1]pantu, piemērojot naudas sodu Ls 30 apmērā, par medicīnas māsai Ārstniecības likuma 45.pantā noteikto pienākumu nepildīšanu šādos apstākļos.

2007.gada 2.oktobrī neatliekamās medicīniskās palīdzības brigāde no Priekules slimnīcas pārveda uz Liepājas reģionālo slimnīcu 78 gadus vecu pacientu, par kura pārvešanu iepriekš bija vienojušās Priekules slimnīcas un Liepājas reģionālās slimnīcas ārstniecības personas.

Pieteicēja, Liepājas reģionālās slimnīcas Uzņemšanas nodaļas */amats/*, pieņēma pacientu no neatliekamās medicīniskās palīdzības brigādes, parakstoties neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma kartē. Noskaidrojusi, ka ārstniecības persona, ar kuru bija saskaņota pacienta pārvešana no Priekules slimnīcas uz reģionālo slimnīcu, atrodas atvaļinājumā, pieteicēja, neinformējot atbildīgo ārstu par pacientu un viņai zināmiem apstākļiem, un, neskatoties uz to, ka kompetentā ārstniecības persona nav veikusi pacienta apskati un novērtējusi viņa veselības stāvokli, ierosināja pacientam pašam izšķirties par turpmāko rīcību.

Tā rezultātā pacients no Liepājas reģionālās slimnīcas bija devies prom un medicīnisko palīdzību ir meklējis un saņēmis citā ārstniecības iestādē.

[9] Pieteicēja nenoliedz, ka laikā, kad neatliekamās medicīniskās palīdzības brigāde atveda no Priekules slimnīcas pacientu, viņa pildīja Uzņemšanas nodaļas */amats/* pienākumus un ir parakstījusies neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma kartē. Tāpat pieteicēja nenoliedz, ka par šo pacientu nodaļas dežurējošo ārstu neinformēja un ierosināja pacientam pašam izšķirties par turpmāko rīcību, kaut gan kompetentā ārstniecības persona pacienta stāvokli nebija novērtējusi. Tajā pat laikā pieteicēja uzskata, ka pie administratīvās atbildības viņa tikusi saukta nepamatoti, jo pacients, uzzinot no viņas, ka ārstniecības persona, ar kuru bija saskaņota pacienta pārvešana uz Liepājas

reģionālo slimnīcu, atrodas atvaļinājumā, pats izvēlējies doties prom. Pieteicēja neuzskata, ka viņai kā medmāsai būtu jāatbild par to, ka Liepājas reģionālajā slimnīcā nebija noteikta pacientu reģistrācijas kārtība.

Apgabaltiesa turpmāk norādīto apsvērumu dēļ atzīst, ka šie argumenti ir nepamatoti, bet pieteicēja pie administratīvās atbildības ir saukta pamatoti.

[10] LAPK 45.[1]panta pirmā daļa cita starpā nosaka administratīvo atbildību par veselības aprūpes pārkāpumiem.

Saskaņā ar Ārstniecības likuma 3.panta otro teikumu veselības aprūpe ir veselības aprūpes pakalpojumu sniedzēju īstenots pasākumu komplekss pacienta veselības nodrošināšanai, uzturēšanai un atjaunošanai.

Ārstniecības likuma 1.panta 12.punkts pacienta aprūpi definē kā veselības aprūpes sastāvdaļu, kas ir tieši vai netieši saistīta ar sabiedrības, ģimenes vai personas veselības uzturēšanu, veicināšanu, aizsardzību un atgūšanu.

Ārstniecības likuma 45.panta pirmā daļa noteic: „Savā profesijā atbilstoši kvalifikācijai māsa: 1) veic pacientu aprūpi; 2) piedalās ārstniecībā;
3) vada pacientu aprūpes darbu; 4) nodarbojas ar pacientu izglītošanu veselības jautājumos; 5) veic profesionālās izglītības darbu”.

Ņemot vērā, ka ar pacienta aprūpi (māsas pienākums saskaņā ar Ārstniecības likuma 45.panta pirmās daļas 1.punktu) cita starpā saprot arī personas veselības uzturēšanu, veicināšanu, aizsardzību un atgūšanu, nav šaubu, ka no brīža, kad pacients ir vērsies (ir nogādāts) Neatliekamās medicīniskās palīdzības nodaļā, */amats/* no pacienta pieņemšanas brīža automātiski uz minētās likuma normas pamata rodas pacienta aprūpes pienākums. Proti, no medicīnas māsas ir pamatoti sagaidāma rīcība, kas ir vērsts uz šajā normā paredzēto mērķu sasniegšanu. Ja māsas rīcība ir pretēja, tad secināms, ka viņa nepilda tai no likuma izrietošu pienākumu.

Apgabaltiesas ieskatā pacienta aprūpes darba vadīšana (Ārstniecības likuma 45.panta pirmās daļas 3.punkts) sevī ietver arī organizatoriskos pasākumus, kas medmāsai ir jāveic, lai attiecībā uz peronu, kas ir ieradusies vai ir nogādāta uz Neatliekamās medicīniskās palīdzības nodaļu, būtu veikti nepieciešamie pasākumi tās veselības stāvokļa izvērtēšanai un persona, pirms izlemt par turpmāko rīcību, varētu iegūt kompetentās ārstniecības personas viedokli par tās veselības stāvokli un ārstniecības nepieciešamību.

[11] Pieteicēja konkrētajā gadījumā ir sodīta par ārējā tiesību normā – Ārstniecības likuma 45.panta pirmās daļas 1.un 3.punktā medicīnas māsai noteikto pienākumu nepildīšanu. Šādā aspektā Lēmums sodīt pieteicēju par LAPK 45.[1]pantā paredzēto pārkāpumu, ņemot vērā turpmāk norādītos apsvērumus, ir pamatots un nav atceļams.

Lietā nav strīda, ka pieteicēja ir kvalificēta medmāsa, kura notikuma dienā dežūrēja Neatliekamās medicīniskās palīdzības nodaļā. Tāpat lietā nav strīda, ka pieteicēja pieņēma pacientu no neatliekamās medicīniskās palīdzības brigādes, šo faktu apstiprinot ar savu parakstu neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma kartē (*lietas 88.lapa*). Lietā nav arī strīda par to, ka pieteicējai bija zināms

pacienta vecums un fakts, ka pacients tika pārvests no Priekules slimnīcas, lai turpinātu ārstēšanu Liepājas reģionālajā slimnīcā.

Apgabaltiesas ieskatā no kvalificētas medmāsas ir pamatoti sagaidāma izpratne par to, ka no citas ārstniecības iestādes stacionāra ar ātrās medicīniskās palīdzības transportu pārvestajam pacientam, kā minimums ir jau diagnosticēti tādi veselības traucējumi, kuru dēļ viņam nepieciešama ārstēšana stacionārā, bet pārvešana uz citu ārstniecības iestādi nozīmē, ka pacientam ir nepieciešama ārstēšana, ko var nodrošināt šī cita ārstniecības iestāde.

Tāpat no kvalificētas medmāsas ir pamatoti sagaidāma izpratne, ka savlaicīgas un pienācīgas ārstēšanas nesniegšana pacientam ar nopietniem veselības traucējumiem, par ko nevar būt šaubu, pamatojoties uz apstākli, ka pacients jau ir hospitalizēts, var apdraudēt pacienta veselību un dzīvību.

Kvalificētai medmāsai ir arī jāsaprot, ka viena konkrēta ārsta prombūtne nevar būt iemesls tam, lai, ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, nevirzītu pacientu pie Uzņemšanas nodaļas atbildīgā ārsta, un bez saziņas ar to neatbilstoši medmāsas kompetencei likt pacientam pieņemt lēmumu attiecībā uz sevi, lai gan kompetentā persona pacientu nav izmeklējusi un informējusi pacientu par tā stāvokli, nepieciešamo ārstēšanu u.c.

Apgabaltiesa, ņemot vērā visu minēto, atzīst, ka pieteicēja, kā dežurējošā Uzņemšanas nodaļas medmāsa, neinformējot šīs nodaļas atbildīgo ārstu par 78 gadus vecu pacientu, kuru neatliekamās medicīniskās palīdzības brigāde no Priekules ķirurģijas nodaļas pārveda, lai turpinātu šā pacienta ārstniecību reģionālajā slimnīcā, ierosinot pacientam izšķirties par savu turpmāko rīcību, kaut arī kompetentā ārstniecības persona nav veikusi pacienta izmeklēšanu un nav izvērtējusi šā pacienta veselības stāvokli, nerīkojās atbilstoši prasībām, kas izriet no Ārstniecības likuma 45.panta pirmās daļas 1.un 3.punkta.

Līdz ar to atbildētājs pamatoti pieteicējas rīcībā konstatējis LAPK 45.[1]panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāvu un, pamatojoties uz šo normu, sodīja, piemērojot naudas sodu Ls 30 apmērā.

[12] Apgabaltiesa norāda, ka apstāklis, ka pieteicēja iepriekš nebija disciplināri sodīta, nav pamats atbrīvošanai no administratīvās atbildības. Ievērojot minēto, ir nepamatots un noraidāms arguments, ka iestāde, sodot pieteicēju, nav ņēmusi vērā šo apstākli.

No lietas materiāliem neizriet, ka pieteicējai tiek pārmests tas, ka Liepājas reģionālajā slimnīcā nav noteikta pacientu reģistrācijas kārtība Neatliekamās medicīniskās palīdzības nodaļā. Ievērojot minēto, pieteicējas arguments, ka viņa nevar atbildēt par šo apstākli, ir nepamatots un noraidāms no tāda aspekta, ka viņai administratīvā pārkāpuma lietā tas nemaz netika pārmests.

Nav šaubu, ka parastajā gadījumā tikai pats pacients var izlemt ārstēties vai neārstēties. Taču, lai pacients šādu lēmumu attiecībā uz sevi varētu pieņemt jau atrodoties ārstniecības iestādē, arī Uzņemšanas nodaļā, viņam ir tiesības pirms attiecīgā lēmuma pieņemšanas, tikt izmeklētam no kompetentās ārstniecības personas puses un informētam par veselības stāvokli un ārstniecības nepieciešamību. Par absolūti neprofesionālu ir uzskatāma Uzņemšanas nodaļas

dežurējošās medmāsas rīcība, ierosinot gados vecam pacientam no citas ārstniecības iestādes stacionāra pārvestam pacientam pieņemt lēmumu attiecībā uz sevi, kaut arī konkrētajā ārstniecības iestādē viņa veselības stāvoklis netika izvērtēts un tādējādi pacientam, lēmumu pieņemot, nebija zināms, kā tas var uz viņu nākotnē atsaukties.

Ievērojot minēto, ir nepamatots un noraidāms pieteicējas arguments, ka apstāklis, ka izskatāmajā gadījumā pacients pats bija izšķīries doties prom, attaisno viņas bezdarbību.

[13] Apgabaltiesas ieskatā pirmās instances tiesa nepareizi novērtējusi lietas apstākļus, devusi tiem kļūdainu juridisku novērtējumu, tā rezultātā lietā tika pieņemts nepamatots spriedums.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Veselības inspekcijas 2008.gada 28.februāra lēmumu Nr.1/5-1/1680, ar kuru *G.N.* piemērots sods par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 45.[1]pantā paredzēto pārkāpumu, bet *G.N.* pieteikumu noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja *(paraksts)* Ļ.Kušnire

Tiesneses *(paraksts)* Dz.Amerika

(paraksts) L.Slica

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese Ļ.Kušnire
Rīgā, 2010.gada 15.novembrī